

num CCCCXXXVI. , quum , cùm apud Aquilejam hyemasset , Ravennam duxisse refert anno post nuptias sequenti Marcellinus in Cónico , cujus rei Socrates meminit lib. 7. cap. 43. , diversis tamen signatis Consulibus . Exuperantius mortuus traditur tertio Kal. Junii .

III. Hucusque omnia commode procederent , nisi illud unum obstant , inveniri inter Leonis cognomento Magni Pontificis epistolæ , illam , quæ quondam in prioribus editionibus numerabatur trigesima septima , nunc verò in Quæstoriū editione centesimo trigesimo quinto loco est posita , quam dudum Martiani Consulatu signatam . Scriptam creditur Baroniū anno CCCCL I. Quæsaelliū verò existimat pro Martiano Majoranum reponendum , & ad annum CCCCLVIII. referendam . Ejus epistolæ titulus scriptam præferit Leonis Ravennati Episcopo , Baroniū autem , & cæteri Baronum seculum inesse in Episcopi nomine arbitrantur , & Leonis loco legendum esse Neoni , vel Neone . Hinc Rubeus Neonem loco movit , ac Petro Chrysologo successorem dedit lib. 2. pag. 109. , & Baronū conjecturæ , ut quidem arbitror prælusi .

IV. Verū salebras mirum in modum auget Agnellus in Vita S. Johannis cognomento Angeloptis . Ac primò quidem illud mirabile offendit , quod cùm narraverit à Lauricio ex pietatis insinetu Honorio Imperatoris illudente , cuius erat Major cubiculi , & quo jubente Regia Domus adficienda commissa fuerat , Ecclesiā S. Laurentii constructum , ac Lauricium ipsum dixerit defunctum nonagenario majore ipius Imperatoris temporibus , cuius funus curaverit Augustus ipse cum milibus lugentibus ; adjicit tamen ex Mufro inscriptionem bujusmodi , ex qua Ecclesiā Sanctorum Gervasio , & Protasio à Lauricio ipso post Honorii mortem conditam novimus . Inscriptio hac est : Stephano , Protasio , Gervasio , B. Martyrio , & sibi memoria æternæ Lauricius dedicavit sub die III. Kal. Octobris , Theodosio XV. , & Placido Valentiniiano Ita sanè in Codice Eftensi legitur , licet Rubeus lib. 2. pag. 94. legat ; Stephano , Protasio , Gervasio , B. Martyrio , & sibi memoriae Lauricius dedicavit sub die III. Kal. Octobris , Theodosio XI. , & Placido Valentiniiano Cofs. ita quidem Rubeus , qui tamen mutato etiam Consulatu Theodosij XV. in XI. difficultatem non tollit , constat enim Consulatum XI. anno ipsi convenire , quo primò Valentinianus Augustus est renunciatus ex Socrate , Prospero , Marcellino , quare Honorius decesserat Mariniano , & Aelipido Cofs. nec insificantur Rubeus ipse , qui Honorii mortem anno CCCCXIII. consignat . Quæ autem Lauricio accidisse narrat Agnellus ob Ecclesiā S. Laurentii constructionem , ea tempori , quo Johannes sedit deputat , licet antea tradiderit , Petrum Episcopum eo ipso anno decessisse , quo Valentinianus imperare capit .

V. At implicatissima sunt , quæ sequuntur ; Johannem etiunus eundem Attila Ravennæ incumbenti occurrisse tradit , & quod mirabilius est , postquam Pons Apollinaris Ravennæ arserat nocte in Paschate quarto Nonas Aprilis , Theodosio , qui Odaërem devicerat , Ravennam intranti , Johannem ipsum portas aperuisse , & obviam ivisse cum crucibus , & thuribulis , ac sanctis Evangelii . Attila autem non nisi circa annum CCCCLII. Ravennam venisse potuit , qui paulò post occubuit ; Theodosius vero ad annum CCCXCIII. Ravennam Odaërem profugio obtinuit . His recentissis Agnellus denuo differt narrat , Johannem à Valentiniiano dilectum , & ab eodem Augusto amplissimum Ravennati Ecclesiā privilegium tributum , cùm confet Valentianum anno CCCCLV. obiisse .

A Adjicit insuper à Galla Placidia , Singidiaque contritas misericordissimè Ecclesiæ . Hinc Aquileiam captam memorat , ac di mūm defunctum Jo hannem dicit Nonas Junii , adscripto tempore Episcopatus amorum XVI. , mensum X. , dierum XVIII. , cùm tamen , si omnium memoratorum ratio habenda esset , opporteret Jo hannem ipsum plus quam septuaginta annis in Episcopatu fuisse .

B V. His non obstantibus Jo hanni Petrum cognomento Chrysologum sufficit , quem à Sexto ejus nominis tertio mirabilī vīsōne intercedente eleētum memorat . Sextus autem sedere cœpit anno CCCCXXII. , sedisque usque ad CCCCXXX . Petri Epistolam ad Eutycheten datam ex parte refert , & eum cum Galla Placidia ait curasse funus Sancti Barbatiāni , quem obiisse dicit tertio Nonas Decembribus .

C XII. Aurelianum Petri successorem facit , de quo tamen nil habens quod tradat , multis conqueritur de onere sibi à fratribus imposito , Episcoporum videlicet Ravennatum Vitas scribendi , cui ferendo se impare dicit , & verba ex verbis nescit .

VIII. Ecclesum denique tunc temporis Episcopum Ravennatum fuisse ostendit , cùm Theodosio jubente Johannes Romanus Pontifex Constantiopolitum profectus est , ait enim ; inchoatio verò adificationis Ecclesiæ S. Vitalis parata est ab Juliano postquam reverus est predictus Ecclesiūs Pontifex cum Johanne Papa Romam de Constantinopoli cum cæteris Episcopis missi à Theodosio in legationem , sicut superius auditis . Egerat autem de profectione illa Johannis Romani Pontificis , Ecclesiæ , & aliorum Episcoporum , scit & de aliis ad Theodosium spectantibus in Vita S. Johannis cognomento Angeloptis . Hinc loquitur de dissilio inter Episcopum , & Clericos Ravennatis Ecclesiæ transactione direpto , quam calculo suo , literisque firmavit Felix Romanus Pontifex , qui anno DXXX . sedere caput . Concludit universa assignato Ecclesiæ Episcopatu spatio amorum X. , mensum V. , dierum VII. Successoris Ursicini tempore , subdit Athalaricum Regem mortuum Ravennam sexto Nonas Octobris , quod non nisi anno DXXXV. accidisse constat .

D IX. Nodo implicando accidunt , tricisque , quæ sibi meti ipsi nescit Agnellus , non modò ea , quæ de S. Petri Chrysologi ètate controvertuntur , cum adnotante Dominico Mita , qui ejusdem sermones illustravit , vitamque scripti , existimaverint docti Viri , Petrum usque ad Symmachii Pontificis tempora vitam produxisse , antequam Rubeus Historiam scriberet , cùm obseruantur duobus in Concilis sub eo Pontifice Attilis Petrum subcripsisse . Sed & Simpliciū item Papæ celebris episcopi secundo loco inter cæteros collocata , dieque XXIX. Junii anni CCCLXXXII. conscripta est , quæ Jo hannem Episcopum Ravennatem severè arguit , quod Gregorium invitum Episcopum ordinaverit ; ex qua nullus dubitandi locus relinquitur , quin Simpliciū tempore , coque anno Johannes Ravennæ Episcopus federit . Hæc sèrè sunt , quæ Historiam Ravennatis Ecclesiæ , & chronologiam ad integrum seculum spectantem ita turbant , ut vix sperare liceat ex tot ambigibus , ac parachronismatum tenebris evadere .

E